

HARRASTAAKO KUOROLAULAJA MUUTAKIN KUIN LAULAMISTA ?

Nykyään on ollut mediassa paljon juttuja siitä, miten laulaminen on hyväksi ihmisen fysiikalle ja psyykelle. Uskon vakaasti, että näin on. Fysiikka pelaa tosi hyvin. Ainoastaan kemia on huonontunut sitten nuoruuden karonkka-aikojen. Ulkoa laulaminen on aina ollut kuorolaiselle vaikeaa. Nuotti on niin turvallinen. Pieni kokeilu ilman paperia osoittaa kuitenkin, että osaanhan minä tämänkin ulkoa. Muisti pelaa, kun annamme sille mahdollisuuden. Kotona voi sitten olla

asioita, joita ei ole aina tarpeen muistaa. Esimerkiksi ostoslistoja voi kirjoittaa useita erilaisia taskun pohjalle. Kauppaan pakotettuna voi taskun pohjalta arpoa päivän ostokset. Olut kannattaa panna jokaiseen listaan.

Itse aloitin mieskuoroharrastuksen 1970 Haminan Mieslaulajissa. Aikanaan tullessani Sodankylään, sieltä puuttui mieskuoro. Eipä huolta, me perustimme Sodankylän Mieslaulajat. Sodankylän Pelimannikuoro toi kokemusta sekakuorotoiminnasta. Sekakuorossahan on tunnetusti ainakin kaksi hyvää asiaa: sopraanot ja altot.

Töiden viedessä Rovaniemelle, Lapin Lauluveikot tulivat kuvioihin 1986. Kahdenkymmenen Rovaniemivuoden jälkeen oli tarve ryhtyä paluumuuttajaksi Sodankylään. Omalta puoleltani ainoa ehto oli, että joka maanantai pitää päästä Lauluveikkojenkin harjoituksiin. Matkaahan ei ole kuin 135 km sivu. Kaksissamiehin kuljemme Raunion Martin kanssa. Tiistaisin harjoittelee ensin Sodankylän Mieslaulajat ja sen perään sekakuoro Lapin Lauluraito. Molemmissa pitää olla mukana. Viimeksi mainittu kuoro on tämän jutun ilmestyessä ollut "Suomen paras kuoro" televisio-ohjelman karsinnoissa. "Kuorosota" ohjelma esitettiin äskettäin televisiossa. Mieskuoroliiton talvipäivillä todettiin, että tämä kuorobuumi tulisi pystyä hyödyntämään. Mieskuoroliiton uusi taiteellinen johtaja Teppo Salakka totesi jonkun sanoneen: "Unohtakaa kuorosodat ja liittykää oikeaan kuoroon". Olen samaa mieltä. Minulla on myös ilo kuulua Lauluveikkojen yhteen kvartettiin. Sen nimi on Pulisong. Siitäkin on juttu tässä lehdessä.

Ehtiikö ja viitsiikö muuta. Kyllä! Em. laulukaverin kanssa hankimme perheillemme särvintä narraamalla kalaa jään alta verkoilla. Jään puuttuessa avovedestä. Jään alta kalastaminen on juttu sinänsä. Veli Martti on johtaja. Kirjoitamme tarkemmin aiheesta tässä lehdessä, jos muilta harrastuksiltamme ehdimme.

Vanhana sotilaana ja kolmen vuoden rauhanturvakokemuksen omaavana pitää yrittää olla jonakin Lapin Rauhanturvaajat ry:ssä. Sodankylän osasto on se vilkkain ja aikaansaavin osa Lapissa.

Kesäkuukaudet, jolloin laulutoiminta keskeytyy, tulee vietettyä kesämökillä Ylä-Savossa. Mitä siellä voi harrastaa? Tärkeintä on ensin opetella kieli. Onneksi vaimo entisenä paikkakuntalaisena on ollut hyvänä apuna. Sen jälkeen pitää luoda suhteet paikalliseen väestöön, niin pääsee hirviporukkaan. Kananhoito ei kannata yhtä vähemmällä kanalla. Niinpä kesäisin mökin kanalassa kotkottaa kuusi kanaa ja kukko. Näin saadaan kolesteroliarvot pysymään kunnossa. Kuha ja muut kalat ovat myöskin terveellisiä. Siitä johtuen pitää verkot kokea joka aamu. Vaimo soutaa ja minä koen. Kyseessä on ns. parisuhderisteily. Mökillä on tietysti joka kesä joku pääprojekti. Tänä vuonna se on rantasaunan terassin uusiminen. Viime vuonna lasiverannan teko, sitä ennen varaston rakentaminen jne. Saman järven rannalla on pari ystäväperhettä, joten perämootorit suihkivat milloin millekin mökille. Tänä kesänä on meidän vuoro valmistaa rosvopaisti.

Mökillä voi kuunnella Mieskuoroliiton stemmalevyä ja sitten syksyllä suorittaa jonkun laulumerkin.

Loppukesän ja syksyn harrastustoimintaan kuuluvat metsästys ja marjastus. Hirven ja lintujen metsästyksessä on ikävää se, että ajankohta on päällekkäin lauluhommien kanssa. Taitavana hirvenmetsästäjänä en kuitenkaan viikkoa pitempää aikaa tarvitse. Lintumetsälläkään ei tarvitse käydä kuin kerran, niin näkee mikä on lintukannan tila. Jos näyttää huonolta, lintupyssyt ripustetaan nauaan odottamaan parempia aikoja. Marjavalikoimaamme kuuluvat hilla, mustikka, vadelma, karpalo ja tärkeimpänä puolukka. Ohessa tosi hyvä puolukkahilloresepti:

RUOTSALAINEN PAISTIPUOLUKKA

3 litraa puolukoita

1,5 litraa sokeria (= noin 1 kg)

4,5 dl vettä

Kiehautetaan 5 min ja otetaan liedeltä

Hämmennetään puukauhalla **samaan suuntaan** n. 20 min, siis kylmäksi.

Tiskialtaaseen voi laittaa kylmää vettä ja kattilaa hämmennetään vedessä.

Jäähtyy nopeammin.

Puinen sekoitusvehje ja samaan suuntaan sekoitus ovat avainasemassa. Hillo puhtaisiin purkkeihin ja kellariin.

Olen pikkuhiljaa kerännyt itselleni hyvän työkalukokoelman. Kaikenlaisten vempaimien tekeminen puusta kuuluu harrastustoimintaan silloin, kun tekee mieli hieman rauhoittua. En ole mikään mestari, mutta tehdessä taito kasvaa.

Uusimpana pienimuotoisena harrastuksena on single malt viskit. Kyseessä on siis yhdestä panimosta tuleva sekoittamaton tuote. Savun ja turpeen aromit antavat ainutlaatuisen makuelämyksen. Kyse on vain maistelusta. Juomalla tuhotaan halvempia laatuja. Suosikki on tällä hetkellä Laphroaig. Panimo on Skotlannissa Islay'n saarella. Friends of Laphroaig'in jäsenenä omistan pienen maapalan (Plot) Islay'ssa. Plotin numero on 379633. Tutustukaa toimintaan

osoitteessa www.laphroaig.com/international. Suomea ei kielenä ainakaan vielä löydy. Englannilla, saksalla tai ruotsilla pärjällään.

Keräilykin on mukava harrastus. Viimeksi olen kerännyt klassista musiikkia ja lastenlapsille Mauri Kunnaksen satukirjoja. Nyt pitäisi löytää letkuvarsipiippuja mökin uuteen (vanhaan) piippuhyllyyn. Vasta kaksi on löytynyt. Vihjeitä otetaan vastaan. Onneksi en ole niin innokas keräilijä kuin vaimoni. Hänen munakuppikokoelmaansa kuuluu n. 1300 kpl erilaista kuppia. Vihjeitä ei oteta vastaan.

Urheilua en harrasta. Päivittäinen liikunta sen sijaan on tarpeellista, jotta jaksaa harrastaa.

Kari Korpela